

[Anne Grete Holmsgård]

om, at man har sagt, at 110 stillinger inden for arbejdsformidlingen, som ellers er permanente stillinger, nu konverteres til midlertidige stillinger.

Nu står finansministeren i et forsøg på at redde sit flertal hjem og i et forsøg på at give hr. Bilgrav-Nielsen en eller anden type rygdækning og siger: vi havde sandelig slet ikke tænkt os at nedlægge disse 110 stillinger. Ja men hvorfor i alverden skal de så konverteres til midlertidige stillinger? Hvad er meningen med at konvertere en tiendedel af arbejdsstyrken inden for arbejdsformidlingen til midlertidige stillinger, hvis man ikke har en eller anden plan om på længere sigt at gøre et indhug på arbejdsformidlingen? Jeg synes stadig væk, at hr. Bilgrav-Nielsen skylder mig et svar på, om man virkelig vil lægge ryg til en politik, hvor man konverterer disse stillinger, hvorved man måske er med til at gøre et indhug på arbejdsformidlingen, hvad man i andre situationer har vendt sig imod.

Endelig vil jeg også godt bede om et klart svar fra finansministeren vedrørende den budgetreguleringskonto under indenrigsministeriet på 58 mill. kr., som jeg synes finansministeren kom lidt let om ved. Kan finansministeren garantere, at de 58 mill. kr. ikke vil blive brugt til at afvikle ungdomsgarantien i 1983?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at jeg hørte i radioen finansministerens svar til mig, men jeg var desværre forhindret i at være i selve salen i det øjeblik.

Der er det særlige ved de syv stillinger i sekretariatet i alkohol- og narkotikarådet, at de var foreslået gjort permanente af den tidligere regering, fordi vi ikke et øjeblik har været i tvivl om, at det arbejde, der udføres dér, er af vigtighed, og at det mindst må fortsætte på det niveau, det er kommet op på nu.

Der er her ganske vist kun tale om 7 stillinger, men det er en meget stor andel af stillingerne i et meget beskedent sekretariat. Det var på den baggrund, de var foreslået gjort permanente. Der er i de seneste dage opstået en betydelig uro om, hvad regeringens hensigter er med ikke at ville gøre de stillinger permanente, men tværtimod sige, at de er midlertidige indtil den 31. marts 1984.

Jeg henstiller meget, at man ikke forstår disse bemærkninger som et forsøg på at skabe vanskeligheder, men som udtryk for en ganske alvorlig bekymring for, hvordan dette kan blive forstået – og måske også en lille, stilfærdig bekymring for, om det virkelig kan være hensigten, at der skal ske besparelser på dette vigtige område.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg ved da godt, at da ungdomsgarantiordningen blev sat i gang, var det et forsøg, man satte i gang. Så vidt jeg husker, var det et forsøg, som, efter at det var blevet vurderet, skulle være endt i en landsdækkende ungdomsgaranti af en eller anden art, men man ville fornuftigt nok starte med at sætte det i gang i to amter. Jeg føler i hvert fald, det er meget mærkeligt, at man ikke giver folketinget tid til at foretage en vurdering af det forsøg, der er foretaget, at man, næsten før rapporten foreligger, lader sive og – med et ændringsforslag til finansloven, som man ganske vist trækker tilbage igen – antyder og fortæller temmelig tydeligt, at det her vil man altså ikke mere have noget at gøre med. Det må føles meget mærkeligt for de mennesker, der har siddet og arbejdet med denne ungdomsgarantiordning, som har siddet og arbejdet med at udarbejde den rapport, at de nu kan se, at når rapporten kommer og deres arbejde er afsluttet, så kan de putte det – man må ikke sige grimme ord, men så: direkte ned i papirkurven.

Jeg vil ligesom fru Anne Grete Holmsgård bede om at få at vide, hvad det er for en mystisk sammenhæng, der ser ud til at være mellem de 58 mill. kr., som man ville have fjernet fra ungdomsgarantien, men som man nu alligevel ikke vil fjerne fra ungdomsgarantien, og så den budgetregulering, som står tilbage på indenrigsministeriets konto. Hvordan kan vi vide, at den ikke skal udmøntes i en nedlæggelse af ungdomsgarantien?

Hvordan kan vi egentlig finde os i, at der på denne finanslov – som i øvrigt på tidligere – står så mange budgetreguleringsbeløb, som folketinget overhovedet ikke kan tage stilling til andet end ved at stemme for eller imod dem her på finansloven? Vi aner ikke, hvad de indeholder, vi aner ikke, hvad de skal udmøntes i.